

Žalm 23, 1 – V čem je svoboda? Hana Hulhová, Teplice 24. 3. 2019

Vstup:

Milost vám a pokoj v hojnosti!

Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená. Proto se bát nebudeme. (Žalm 46, 2-3) Amen

Přivítání:

Drahá rodino, zarmoucení přátelé, smuteční hosté. Dneska jsme sem přišly z různých důvodů a jedním z nich je ztráta blízké osoby. Shromáždili jsme se, abychom se rozloučili s naší sestrou Hankou Hulhovou z Teplíc. Na tomto místě chceme děkovat Pánu Bohu, že nás přijímá, když k Němu přicházíme se svým zármutkem.

Píseň: 161 - Tebe, Bože, chválíme

Povstaneme a ztišíme se k modlitbě

Modlitba:

Pane Bože, ty vládneš nad životem i nad smrtí. Zůstáváš naším dobrým pastýřem, i když procházíme údolím stínu smrti a jsi s námi, i když umíráme. V této jistotě se k Tobě obracíme. Buď nyní přítomen mezi námi, když se nás bolestně dotkla, ztráta naše milované maminky a babičky, sousedky a kamarádky. Prokazoval jsi jí mnoho dobrého a skrze ni i nám všem. Nyní z Tvé ruky přijímáme zkoušku své víry a poddáváme se Tvé vůli. Pouta naší lásky jsou přetržena, ale Tvá láska zůstává. U Tebe je naše útočiště a naděje. Potěšuj a posiluj nás dnes svým slovem, aby zármutek s námi neotrásl. Uč nás vážit si každého dne. Dej, ať vyhlížíme, cos nám zalíbil, - věčný život v tvém království, kde můžeme potkat naše blízké, které nás tam již předešli. Amen

Čtení I.:

Poslyšme čtení z Písma svatého, jak je zapsáno u proroka Izaiáše ve 25. kapitole, ve verších 6.-8.:

6 Hospodin zástupů připraví na této hoře všem národům hostinu tučnou, hostinu s vyzrálým vínem, jídla tučná s morkem, víno vyzrálé a přečištěné.

7 Na této hoře odstraní závoj, který zahaluje všechny národy, přikrývku, která přikrývá všechny pronárody.

8 Panovník Hospodin provždy odstraní smrt a setře slzu z každé tváře, sejme potupu svého lidu z celé země; tak promluvil Hospodin. (Iz 25, 6-8)

Tolik je čtení Písma svatého. Posadte se, prosím

Píseň: 192 Dobře staví, kdo zná a ví

Kázání:

Poslyšme čtení Písma svatého, jak je zapsáno v Žalmu 23, 1

„Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.“

Prosím poposaďte se.

Milá zarmoucená rodino, nejprve bych chtěl připomenout sílu víry, kterou naše zesnulá vyznávala a ze které žila. Smrt není konec, ve smrti pouze něco končí a něco jiného začíná. O tom ona věděla více než my. Mnohý z nás už někoho blízkého ztratili a ztrácíme neustále. **Nevíme to zastavit.** A proto když nám odejde milovaná osoba, všichni jsme zasažení smutkem. Sestra Hana Hulhova sice zmizela z našich očí, ale v našich vzpomínkách může zůstat věčně. Byla to žena úžasná, která dokázala vykouzlit na tváři úsměv, i když jí samé nebylo nejlépe. Byla neuvěřitelně silná a proti starostem v tomto světě, bojovala

s humorem. Kdo hledal nějakou pomoc, radu nebo útěchu mohl se na ni spolehnout. Její osobnost byla jedinečná a naše životy obohatila. Svůj život zasvětila **rodině, zdravému životnímu stylu, kultuře a Bohu**.

Bratři a sestry, přišli jsme poděkovat za život člověka, s nímž se mnohokrát protnulý cesty většiny z nás. S odchodem to nikdy není a nebude **jednoduché**. Někdo řekne, že odchází – že musí, když je u nás doma, ale pak si třeba ještě sedne a chvíli zůstane. Někdo odejde, aniž by o tom mluvil – jen vám podá ruku a za malou chvíli je ve dveřích. Jsou odchody, o kterých si přejeme, aby nikdy nebyly a jiné, o kterých řekneme – už aby byly. Písmo nám připomíná **neobyčejný odchod, ten poslední**, který nás nejvíc bolí.

A tak ať už jsme na té či oné straně, jsme **spojeni vírou**, která překonává hranici mezi životem a smrtí a která do nás vlévá touhu za všechno **vzdávat díky**. Dneska chceme **vzpomínat**, protože je na co. Ale především chceme **poděkovat**, protože je za mnoho.

Děkujeme za dar jejího života, za všechno veselé i smutné, pokojné i naplněné starostmi, radostné i bolestné. Z toho všeho je utkán lidský život a vybroušena lidská osobnost. Na mnohé chvíle budeme vzpomínat rádi, některé okamžiky snad zůstanou jakoby nedořešeny a nepochopeny, neboť život člověka je jakoby zvrásněn v mnoho vrcholů i hlubin, světél i stínů. A přece to všechno zahrnujeme do svých chvalozpěvů a díků.

Byla pro nás obdarováním. A tím si chceme zároveň připomenout, jakým darem je život každého člověka. Můžeme doufat, že si to nebudeme připomínat pouze v okamžicích **loučení**.

„Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.“

Žalm 23 mluví o **Pastýři**, ale i o **nedostatku**. Autor nepopisuje harmonii, která panuje v ráji, ale svět, který je rozervaný na kusy následkem hříchu. Klid, který Žalm vyzařuje nás, však nesmí zmást. Hospodin zaujímá první místo v poetickém díle, které je významné. Nikoho nenechává na pochybách o tom, kdo je onen **dobrý pastýř**, o kterém mluví.

Hospodinovo jméno otevírá první část Žalmu, která mluví o **Pastýři**, který jde před svou **ovečkou**. Pastýři, který jí nabízí ochranu, vedení i zaopatření. Pastýř je tím, koho můžeme následovat, je tím, kdo nás může vést cestou a je tím, kdo nás ochrání. Je to žalmistovo svědectví o tom, kým mu je **jeho Bůh**.

Když se vidíme na žalmistově místě, stáváme se pak pastýřovou ovečkou. Metafora ovce poukazuje na **duchovní bídu člověka**, který je bez vedení pastýře ztracen. Bloudí životem a nezná cestu domů. Každý člověk je od narození zasažen hříchem, díky kterému životem bloudí jako ovce bez pastýře. Proto je už v metafoře Hospodina jako Pastýře skryta dobrá zpráva. **Je to Hospodin, kdo jako Pastýř vede svůj lid do země zaslíbené**.

Avšak je to nakonec sám Ježíš Kristus, Boží Syn, kdo o sobě prohlásil, že je **Dobrý Pastýř**, který neváhá položit svůj život za své ovečky.

Metafora pastýře nám ukazuje krásný obraz Boha jako toho, komu není **člověk lhostejný**. Ti, kteří jsou jeho, zaopatřuje, aby neměli nedostatek. Absence nouze ale nutně neznamená život v přepychu. Je to zaopatření života, které postrádá starosti o živobytí z obou stran – **Hospodinův člověk je svobodný**.

Pastýř své ovečky také vede. Vede je, aby nebyli ztraceni. Ukazuje jim cestu, jde před nimi a vede je na krásná místa, kde dopřává odpočinku. Když ovce ulehá k odpočinku, je už zcela nasycena. Proto se za touto metaforou skrývá plnost, kterou dává Pastýř, a u kterého není nedostatek.

Milé sestry a bratři.

Čas života běží dál a nedá se zastavit. Čas běží i nám a naší sestře Hanky Hulhové již vypršel. Na místě jejího života se rozhostilo ticho. Vše ustává. V tomto okamžiku stojí člověk na konci svých možností. Nekončí však kvůli tomu někde v propadlišti, nýbrž je

pozván do plného **společenství s Bohem**. On sám se nám již nyní ukázal jako náš Otec. A jako takového jej smíme objevovat ve svém životě – zakoušet jeho mocnou blízkost, která nás ochraňuje, jeho chápající tvář, před kterou můžeme nalézt odvahu vylévat svoji bolest nebo vztek. Jeho vlídné přijetí, které soudí, ale neodsuzuje.

A tak, bratři a sestry, děkujeme Pánu, protože nám je dán výhled na společenství a shledání. Těšíme se, že se s nimi jednou shledáme. A již v tomto čase, který nám je darován, jim věnujeme nejen vzpomínku, ale vzdáváme díky Bohu ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

„Ty, svatý Bože, jsi v našich srdcích. Poznali jsme nejen tíhu nemoci a smrti, ale i tvou moc, moc života a lásky, a věříme, že není ztraceno to, cos probudil a osvědčil v životě našich zesnulých i při nás.“ Amen

Píseň: 176 - Někdo mě vede za ruku

Povstaneme a ztišíme se k modlitbě

Modlitba:

Pane Bože, ty jsi **Světlo** věřících, **Síla** unavených a **Odpočinek** zesnulých. Děkujeme ti za život sestry, se kterou se dnes loučíme. Vzdáváme ti díky za všechno, co jsme skrze ni od Tebe přijali: za lásku, práci, trpělivost a příklad života. Věříme, že svým odpuštěním překonáváš všechny naše nedostatky. Dej, abychom ji následovali v tom dobrém a kráčeli vstříic nepomíjivému dědictví, které jsi nám připravil.

Společně se pomodlíme modlitbu Páně:

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Děkujeme vám, že jste přišli a vyjádřili tak úctu k zesulé i soucit k pozůstalým.

Píseň: 558 - Blíž tobě, Bože můj

Čtení:

Žalm 103,15-18.22

Člověk, jehož dny jsou jako tráva, rozkvétá jak polní kvítí; sotva ho ovane vítr, už tu není, už se neobjeví na svém místě. Avšak Hospodinovo milosrdenství je od věků na věky s těmi, kteří se ho bojí, jeho spravedlnost je se syny synů, s těmi, kdo dodržují jeho smlouvu, kteří pamatují na jeho ustanovení a plní je... Dobrořečte Hospodinu, všechna jeho díla na všech místech jeho vlády. Dobrořeč, má duše, Hospodinu!

Nyní je čas loučení.

Rozloučení:

Dostavila se smrt. Dostaví se také k nám všem. My však vyznáváme: Věřím v těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Ve vděčnosti za vzkříšení Ježíše Krista věříme, že Hana Hulhová nás přešla do věčného života.

Požehnaní:

Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši. Amen

Píseň: z CD

Kondolence:

U východu z kostela